

Четыресеть и четыре години управлялъ Августъ всемирна та монархія, управлялъ будно и умѣренно. Не много предъ смъртъ та си, той казалъ на пріятели тѣ си, що окрѣжавали постелка та му: „Добрѣ ли изиграхъ азъ роля та си? Рѣкоплещете, защото комедія та са свърши.“

Погледъ на прежнѣ то образованіе на Римъ.

Въ най древни тѣ времена, Римляны тѣ, като сички тѣ дѣца на природа та, были неузнаты съ истънченности тѣ на живота. Изъ-най-напредъ кѣщя та и храмове тѣ имъ състояли отъ просты колибки; послѣ тѣ наченѣли да подигатъ кѣщицы отъ камъне, но мермеръ былъ употребенъ само въ Сулловы тѣ времена. За облекло имали нѣщо като риза безъ рѣкавы, що стигала само до колѣнѣ тѣ, отъ вълняна матерія (туника), а връхъ нея намѣтали нѣкаква дреха (тога), що състояла просто отъ четвероѣгълно парче сукно. Рѣцѣ тѣ и крака та имъ оставали голы. За постелька имъ служала слама. Ъденъе то имъ за дълго време състояло отъ каша и печены хлѣбяны коры; само слѣдъ пунически тѣ войны, Римляны тѣ зели да мѣсѣтъ хлѣбъ. За главна трапеза имали вечеря та; тя състояла отъ медъ, бобъ, плодове, месо и масло; вино, смѣсено съ вода, пияли само вечеръ. Сутренъ, предъ пладня ставала ѣще лека закуска.

Въ искусства та и науки тѣ Римляны тѣ были изъ-най-напредъ толкози невѣжи, щото Нума не знаялъ да раздѣли деня на часове. До самы тѣ пунически войны, едничка та имъ монета была мѣдна, и тя безъ начертаніе. Кѣмъ края на втора та пуническа война са поевили златы пары; на тѣхъ изобразявали обыкновенно какво-годѣ животно, овца или быкъ (pecus-pecunia). Цезаръ замѣнилъ овчи тѣ главы съ съ собственныя си до гърды образъ.

Главно занятіе на Римляны тѣ было земледѣліе то,